

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

**ระเบียบการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคด้วยมาตรการบังคับทางปกครอง
โดยการยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สิน
ตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539**

ตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.2539 โดยพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ข้อ 8. เมื่อเกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐแห่งใด และหัวหน้าหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐดังกล่าวแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดทางละเมิดขึ้นคณะหนึ่งโดยไม่ชักช้า เพื่อพิจารณาเสนอความเห็นกับผู้ต้องรับผิดและจำนวนสินไหมทดแทนที่ผู้ต้องหาต้องชดใช้ โดยที่คำสั่งให้ชดใช้เงินของการไฟฟ้าส่วนภูมิกาดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครองใช้ชำระเงิน ผู้ว่าการมีอำนาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้ต้องชดใช้เงินออกขายทอดตลาดเพื่อชำระเงินให้ครบก่อนได้ตามมาตรา 51 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

ดังนั้น เพื่อให้การใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่และขายทอดตลาดดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงเห็นควรวางระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคด้วยการใช้มาตรการบังคับทางปกครอง โดยการยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ผู้ว่าการ รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกคำสั่ง หรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ในกรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ หรือมิได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้เสนอเรื่องให้ ผู้ว่าการเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด และคำวินิจฉัยของผู้ว่าการให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ 4 ในระเบียบนี้ ถ้าข้อความมิได้ความเป็นอย่างอื่น

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค หรือผู้รักษาการแทน

“เจ้าพนักงาน” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ในสังกัดการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคหรือบุคคล ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำการยึด อายัดหรือขายทอดตลาดตามระเบียบนี้

“สำนักงาน” หมายความว่าสำนักงานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค

“ผู้กระทำละเมิด” หมายความว่า ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.2539

“ผู้ต้องชดใช้เงิน” หมายความว่า ผู้กระทำละเมิดที่ถูกการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคลงโทษให้ต้องชดใช้เงิน เนื่องจากการทำละเมิดตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539

“ยึด” หมายความว่า การกระทำใดๆ ต่อทรัพย์สินของผู้ต้องชดใช้เงิน เพื่อให้ทรัพย์สินนั้นได้มาอยู่ในความควบคุมดูแลหรือครอบครองของเจ้าพนักงาน

“อายัด” หมายความว่า การสั่งให้ผู้ต้องชดใช้เงินหรือบุคคลภายนอก มิให้จำหน่าย จ่ายโอน หรือกระทำการใดกรรมใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องที่สั่งอายัดไว้ รวมตลอดถึงการสั่งให้บุคคลภายนอกมิให้นำส่งทรัพย์สินหรือชำระหนี้แก่ผู้ต้องชดใช้เงิน แต่ให้ส่งมอบหรือชำระหนี้ต่อการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

“การขายทอดตลาด” หมายความว่า การนำเอาทรัพย์สินของผู้ต้องชดใช้เงินออกขาย โดยวิธีสุ่มราคาขึ้นโดยเปิดเผย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการจัดการขายทอดตลาดทรัพย์สิน และให้หมายความรวมถึงผู้ทอดตลาดด้วย

หมวด 1

บททั่วไป

ข้อ 5 ผู้ว่าการเป็นผู้มีอำนาจสั่งการยึดหรืออายัดหรือขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ต้องชดใช้เงิน

ข้อ 6 หนังสือเตือนให้ผู้ต้องชดใช้เงิน คำสั่งให้ยึดทรัพย์สิน ประกาศยึดทรัพย์สินคำสั่งให้อายัดทรัพย์สิน คำสั่งให้ขายทอดตลาดทรัพย์สิน และประกาศขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้เป็นไปตามแบบที่ผู้ว่าการกำหนด

ข้อ 7 การส่งหนังสือ คำสั่ง หรือประกาศตามระเบียบนี้ให้ปฏิบัติตามหมวด 4 ว่าด้วยการแจ้งแห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.2539

ข้อ 8 ในกรณีผู้ออกคำสั่งทางปกครอง มีคำสั่งให้ผู้ต้องชดใช้เงิน ถ้าถึงกำหนดชำระแล้ว ไม่มีการชำระเงินให้ผู้ต้องครบถ้วน ผู้ออกคำสั่งมีหนังสือเตือนให้ผู้ต้องชดใช้เงินชำระเงิน ภายในระยะเวลาที่กำหนดไม่น้อยกว่า 7 วัน โดยระบุว่าถ้าไม่มีการปฏิบัติตามคำเตือน ผู้ว่าการ มีอำนาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยการยึด หรืออายัดและขายทรัพย์สินของผู้ต้องชดใช้เงิน เพื่อชำระเงินให้ครบถ้วนได้

ข้อ 9 การใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามข้อ 8 ให้มีระยะเวลาสิบปี นับแต่วันที่ ผู้ออกคำสั่งทางปกครองมีคำสั่งให้ผู้ต้องชดใช้เงินชำระเงินคืนการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ในกรณีเห็นสมควร ผู้ว่าการอาจมีคำสั่งให้ยื่นระยะเวลาการใช้มาตรการบังคับ ทางปกครองให้น้อยกว่าระยะเวลาที่กำหนดในวรรคหนึ่งก็ได้

หมวด 2

การยึดทรัพย์สิน

ส่วนที่ 1

วิธีการยึดทรัพย์สิน

ข้อ 10 เมื่อถึงกำหนดเวลาที่อาจใช้มาตรการบังคับทางปกครอง โดยการยึดทรัพย์สินได้ ตามมาตรา 51 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ให้เจ้าพนักงานดำเนินการ สืบหาหลักทรัพย์ของผู้ต้องชดใช้เงินโดยไม่ชักช้า และประเมินราคาทรัพย์สินนั้นตามข้อ 36 ถึง ข้อ 40 ในการนี้อาจประสานงานกับสำนักงานเขตพื้นที่ที่ทรัพย์สินตั้งอยู่ เพื่อช่วยในการดำเนินการ ด้วยก็ได้

การสืบหาหลักทรัพย์ หรือทรัพย์สินของผู้ต้องชดใช้เงินให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ประสานงานกับกรมที่ดิน เพื่อตรวจสอบหลักทรัพย์ประเภทอสังหาริมทรัพย์ ที่ปรากฏชื่อของผู้ต้องชดใช้เงิน ครอบครัวของผู้ต้องชดใช้เงิน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้ต้องชดใช้เงิน เป็นผู้ถือกรรมสิทธิหรือมีสิทธิเรียกร้องซึ่งอาจยึดหรืออายัดหรือขายทอดตลาด เพื่อชำระหนี้ได้ โดยให้ตรวจสอบตามภูมิลำเนาที่อยู่อาศัย สถานที่ที่เคยย้ายไปดำรงตำแหน่งหรือทำงาน และภูมิลำเนา ปัจจุบันด้วย

(2) ตรวจสอบทรัพย์สินประเภทสังหาริมทรัพย์ ของผู้ต้องชดใช้เงิน เช่น รถยนต์ รถจักรยานยนต์ เรือ หุ่น หรือหลักประกันการขอใช้ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ โดยประสานงานกับหน่วยราชการ หรือหน่วยงานที่จัดทำทะเบียน หรือมีบัญชีควบคุมสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว

(3) สืบหาทรัพย์สินอื่นของผู้ต้องชดใช้เงินในสำนักงาน บ้าน และที่อยู่อาศัยของผู้ต้องชดใช้เงิน หรือ จากครอบครัว หรือผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจมีทรัพย์สินของผู้ต้องชดใช้เงินไว้ในครอบครอง

(4) ขอความร่วมมือจากธนาคาร หรือสถาบันการเงิน เพื่อตรวจสอบหลักทรัพย์ หรือ บัญชี เงินฝากในธนาคาร หรือสถาบันการเงินนั้นๆ

(5) ดำเนินการอื่นใด เพื่อให้การสืบหาหลักทรัพย์ หรือทรัพย์สินของผู้ต้องชดใช้เงินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล

ให้ผู้ออกคำสั่งทางปกครอง ตามวรรคหนึ่งรายงานผลการสืบหาหลักทรัพย์ หรือทรัพย์สินของผู้ต้องชดใช้เงินให้ผู้ว่าราชการประจำทุกกระยะสามเดือน

ข้อ 11 ให้เจ้าพนักงานตามข้อ 10 รายงานการสืบหาหลักทรัพย์ หรือทรัพย์สินของผู้ต้องชดใช้เงิน และเสนอร่างคำสั่งแต่งตั้งเจ้าพนักงานไปทำการยึดทรัพย์สิน ร่างคำสั่งให้ยึดทรัพย์สิน ร่างประกาศยึด ทรัพย์สิน หรือร่างคำสั่งให้อายัดทรัพย์สิน แล้วแต่กรณี เพื่อให้ผู้ว่าการลงนาม

ร่างคำสั่งแต่งตั้งเจ้าพนักงานตามวรรคหนึ่งให้เสนอ แต่งตั้งจากหน่วยงานที่เจ้าหน้าที่ผู้ต้องชดใช้เงินนั้นรับตำแหน่งอยู่ แต่ถ้าทรัพย์สินอยู่ที่อื่นจะแต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ทรัพย์สินตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ได้

ในกรณีที่เห็นสมควร ผู้ว่าการจะแต่งตั้งบุคคลใดเป็นเจ้าพนักงานก็ได้

ข้อ 12 เมื่อผู้ว่าการส่งลงนามในคำสั่งแต่งตั้งเจ้าพนักงาน คำสั่งให้ยึดทรัพย์สินประกาศยึดทรัพย์สิน หรือคำสั่งให้อายัดทรัพย์สินแล้ว ให้ส่งเรื่องให้เจ้าพนักงาน เพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ 13 ถ้าในคำสั่งให้ยึดทรัพย์สินได้ระบุ เฉพาะเจาะจงให้ยึดทรัพย์สินสิ่งใดให้เจ้าพนักงานยึดแต่เฉพาะทรัพย์สินสิ่งนั้น

ข้อ 14 ก่อนไปทำการยึดทรัพย์สิน ให้เจ้าพนักงานพิจารณาตรวจสอบให้แน่ชัดว่าต้องยึดทรัพย์สินของผู้ชดใช้เงินหรือไม่ และจำนวนราคาทรัพย์สินที่จะยึดได้ตามกฎหมายที่ประมาณเท่าใด พร้อมทั้งทำประกาศยึดทรัพย์สินไปด้วย เพื่อปิดไว้ ณ สถานที่ยึดทรัพย์สิน

ข้อ 15 ให้เจ้าพนักงานไปทำการยึดทรัพย์สินโดยเร็วและให้นำคำสั่งให้ยึดทรัพย์สินกับเครื่องมือ และอุปกรณ์สำหรับการยึดทรัพย์สิน เช่น ครั่งและตราครั่งไปด้วย ทั้งนี้ จะมีพนักงานเจ้าหน้าที่อื่นร่วมไปช่วยเหลือด้วยก็ได้

ข้อ 16 ให้เจ้าพนักงาน และพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ 15 ดำเนินการยึดทรัพย์สินด้วยความสุภาพและระมัดระวังไม่ให้เกิดความเสียหายเกินกว่าที่จำเป็น

ข้อ 17 เจ้าพนักงานจะต้องดำเนินการยึดทรัพย์สินในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกในวันทำการงานปกติ เว้นแต่ในกรณีมีเหตุฉุกเฉินหรือจำเป็นอย่างอื่นจะทำการยึดทรัพย์สินในวันหยุดราชการก็ได้ โดยได้รับอนุญาตจากผู้ว่าการ

ข้อ 18 ก่อนทำการยึดทรัพย์สินให้เจ้าพนักงานแสดงคำสั่งให้ยึดทรัพย์สินต่อผู้ต้องชดใช้เงินหรือบุคคลที่ระบุไว้ในคำสั่งให้ยึดทรัพย์สิน ถ้าไม่ปรากฏตัวบุคคลดังกล่าว ให้แสดงต่อบุคคลที่อยู่ในสถานที่นั้น

ข้อ 19 เพื่อให้การพบและทำการยึดทรัพย์สินให้เจ้าพนักงานมีอำนาจเท่าที่จะเป็นที่จะค้นสถานที่ใดๆ อันเป็นของผู้ต้องชดใช้เงินหรือได้ครอบครองอยู่เช่น บ้าน ที่อยู่อาศัย คลังสินค้า โรงงาน หรือร้านค้าขาย เป็นต้น ที่จะยึดหรือตรวจสอบบัญชี เอกสาร หรือ แผ่นกระดาษ และที่กระทำการใดๆ ตามสมควร เพื่อเปิดสถานที่ดังกล่าว รวมทั้งตู้ลิ้นชัก ตู้ หรือที่เก็บของอื่นๆ แล้วรายงานผู้ว่าการทราบ

ข้อ 20 ให้เจ้าพนักงานยึดทรัพย์สินของผู้ต้องชดใช้เงิน แต่เพียงพอกับจำนวนเงินที่ต้องชำระตามคำสั่งให้ยึดทรัพย์สิน พร้อมทั้งค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่ายในการยึดหรืออายัดทรัพย์สินและขายทอดตลาด แต่ถ้าผู้ต้องชดใช้เงินมีแต่ทรัพย์สิน ซึ่งมีราคามากกว่าจำนวนหนึ่ง และไม่อาจแบ่งยึดโดยมิให้ทรัพย์สินนั้นเสื่อมราคา เช่น ทำให้เปลี่ยนสภาพและราคาตกต่ำ ทั้งทรัพย์สินที่จะยึดให้เพียงพอกับจำนวนหนี้ก็ไม่ปรากฏด้วยแล้ว ให้ยึดทรัพย์สินนั้นขายทอดตลาดทั้งหมด

ข้อ 21 เจ้าพนักงานย่อมไม่ยึดทรัพย์สินที่เจ้าพนักงานอื่นได้ยึด หรืออายัดไว้ก่อนแล้ว หรือทรัพย์สินที่มีกฎหมายบัญญัติให้ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

ข้อ 22 เมื่อปรากฏว่าทรัพย์สินนั้นไม่อาจยึดได้ตามกฎหมาย ให้เจ้าพนักงานงดการยึดไว้ก่อน แล้วรีบรายงานผู้ว่าการทราบ เพื่อสั่งการต่อไป

เมื่อยึดทรัพย์สินใดมาแล้ว ปรากฏในภายหลังว่าทรัพย์สินนั้นเป็นของบุคคลอื่น ให้เจ้าพนักงานรายงานให้ผู้ว่าการทราบ เพื่อพิจารณาดำเนินการเพิกถอน การยึดทรัพย์สินนั้นต่อไป

ข้อ 23 การยึดที่ดิน ให้เจ้าพนักงานดำเนินการให้ได้เอกสารสิทธิในที่ดินหรือสำเนา ซึ่งเจ้าพนักงานที่ดินรับรอง เพื่อตรวจสอบจำลองแผนที่หลังโฉนดที่ดินว่าเป็นที่ดินแปลงเดียวกันหรือไม่ หากเชื่อได้ว่าเป็นที่ดินแปลงเดียวกันแล้ว ให้บันทึกในรายการยึดโดยบรรยายให้เห็นสภาพ ทำเลที่ตั้ง และสิ่งอ้างอิงของที่ดินนั้น

ข้อ 24 ถ้าที่ดินที่ยึดนั้นมีสิ่งปลูกสร้างหรือไม้ล้มลุก หรือธัญชาติอันจะเก็บเกี่ยวรวงผล ได้คราวหนึ่งหรือหลายคราวต่อปีเป็นของผู้อื่นปลูกอยู่ ให้เจ้าพนักงานบันทึกถ้อยคำของเจ้าของ สิ่งนั้นๆ ให้ปรากฏว่ามีสิทธิในที่ดินอย่างไร เช่นสิทธิเก็บกิน สิทธิเหนือพื้นดิน หรือสิทธิตามสัญญาเช่า เป็นต้น

ข้อ 25 การยึดที่ดินซึ่งมีไม้ยืนต้น ให้เจ้าพนักงานจดชนิดและประมาณจำนวนต้นไม้ไว้ด้วย

ข้อ 26 ถ้าทรัพย์สินที่ยึดมีดอกผลธรรมดาที่ผู้ต้องชดใช้เงินจะต้องเป็นผู้เก็บเกี่ยวหรือบุคคลอื่นเป็นผู้เก็บเกี่ยวในนามของผู้ต้องชดใช้เงิน เมื่อมีผู้ร้องขอให้เจ้าพนักงานเก็บเกี่ยวและเจ้าพนักงานเห็นสมควรจัดการให้ เจ้าพนักงานต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ต้องชดใช้เงินทราบในขณะที่ทำการยึด แล้วจึงให้ทำการเก็บดอกผลนั้นเมื่อถึงกำหนด

ข้อ 27 การยึดเรือน โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ให้เจ้าพนักงานบันทึกในรายการยึดโดยบรรยายให้เห็นสภาพของสิ่งนั้นๆ เช่น พื้น ฝาผนัง ประตู หน้าต่าง เสา เครื่องบนและหลังคาใช้วัสดุชนิดใด มีกี่ชั้น กี่ห้อง ขนาดกว้างยาวสูงเท่าใด เก้าหรือไหม้เพียงใด เลขทะเบียนเท่าไร ถ้าเป็นสถานที่ให้เช่า ค่าเช่าเท่าใด เป็นต้น

ข้อ 28 การยึดย้อมครอบคลุมไปถึงดอกผลแห่งทรัพย์สินนั้นด้วย เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ 29 ให้เจ้าพนักงานแสดงให้เห็นโดยชัดแจ้งตามวิธีที่เห็นสมควรว่าได้มีการยึดทรัพย์สินแล้ว เช่น

(1) การยึดสิ่งของ ให้เจ้าพนักงานปิดหรือผูกแผ่นเลขหมายบนสิ่งของที่ยึดให้ตรงตามบัญชีทรัพย์สิน ถ้าสามารถจะเก็บรวมเข้าหีบหรือตู้ได้ ก็ให้รวมไว้แล้วปิดหีบหรือตู้ประทับตราครั้งอีกชั้นหนึ่ง

(2) การยึดที่ดิน ห้องชุด เรือน โรง หรือสิ่งปลูกสร้างอื่นๆ ให้ปิดประกาศหรือทำเครื่องหมายไว้

(3) การยึดสัตว์ สัตว์พาหนะ หรือปศุสัตว์ จะใช้สีทาที่ขาหรือที่ตัว หรือจะใช้แผ่นเลขหมายผูกคอ หรือจะด้อนเข้าคอกแล้วผูกเชือกประทับตราครั้งที่ประตูคอกก็ได้ แล้วแต่จะเห็นสมควร แต่อย่าให้เป็นการขัดข้องต่อการเลี้ยงการรักษาสัตว์

ข้อ 30 เมื่อได้ยึดเรือกำปั่น เรือมีระวางตั้งแต่หกตันขึ้นไป เรือกลไฟ เรือยนต์มีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป แพ หรือสัตว์พาหนะ ให้เจ้าพนักงานแจ้งการยึดทรัพย์สินนั้นไปยังกรมขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี หรือนายทะเบียนแห่งท้องที่ด้วย แล้วแต่กรณี

กรณียึดทรัพย์สินอื่นที่มีทะเบียน เช่น รถยนต์ เครื่องจักร ให้เจ้าพนักงานแจ้งการยึดไปยังนายทะเบียนแห่งทรัพย์สินนั้นด้วย

ข้อ 31 ในการยึดทรัพย์สิน ให้เจ้าพนักงานจัดทำบันทึกรายการการดำเนินการโดยสังเขป หากมีพฤติการณ์หรือเหตุการณ์ที่สมควรบันทึกไว้เป็นหลักฐาน ก็ให้บันทึกไว้ แล้วอ่านบันทึกนั้นให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น ผู้ต้องชดใช้เงิน ผู้มีส่วนได้เสีย บุคคลที่อยู่ ณ ที่ยึดฟัง แล้วให้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานด้วย ถ้าผู้ใดไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกว่าอ่านให้ฟังแล้วไม่ยอมลงลายมือชื่อ พร้อมกับลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานและพยานรับรองไว้

ข้อ 32 ห้ามยึดทรัพย์สินของผู้ต้องชดใช้เงินดังต่อไปนี้

(1) เครื่องนุ่งห่มหลับนอน หรือเครื่องใช้ในครัวเรือน หรือเครื่องใช้สอยส่วนตัว โดยประมาณราคารวมกันตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 285 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

ในกรณีผู้ว่าการเห็นสมควรจะกำหนดทรัพย์สินดังกล่าวที่มีราคาเกินกว่าที่กำหนดไว้ตามมาตรา 285 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งให้เป็นทรัพย์สินที่ห้ามยึดตามระเบียบนี้ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความจำเป็นตามฐานะของผู้ต้องชดใช้เงิน

(2) เครื่องมือหรือเครื่องใช้ที่จำเป็นในการเลี้ยงชีพหรือประกอบวิชาชีพโดยประมาณรวมกันราคาไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ตามมาตรา 285 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง แต่ถ้าผู้ต้องชดใช้เงินมีคำขอโดยทำเป็นคำร้องต่ออธิบดีขออนุญาตใช้เครื่องมือหรือเครื่องใช้อันจำเป็นเพื่อดำเนินการเลี้ยงชีพหรือประกอบวิชาชีพอันเป็นราคาเกินกว่าจำนวนราคาดังกล่าวแล้ว ให้ผู้ว่าการมีอำนาจใช้ดุลยพินิจที่จะอนุญาตหรือไม่อนุญาตภายในบังคับแห่งเงื่อนไขตามที่เห็นสมควร

(3) วัตถุ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ทำหน้าที่แทนหรือช่วยอวัยวะของผู้ต้องชดใช้เงิน

(4) ทรัพย์สินอย่างใดที่โอนกันไม่ได้ตามกฎหมาย หรือตามกฎหมายย่อมไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

ทรัพย์สินของผู้ต้องชดใช้เงินอันมีลักษณะเป็นของส่วนตัวโดยแท้ เช่น หนังสือสำหรับวงศ์ตระกูล โดยเฉพาะจดหมายหรือสมุดบัญชีต่างๆ นั้น ถ้าจำเป็นอาจยึดมาตรวจดูเพื่อประโยชน์แห่งการยึดทรัพย์สินได้ แต่ห้ามมิให้เอาออกขายทอดตลาด

(5) ทรัพย์สินของกสิกรตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการยึดทรัพย์สินของกสิกร พุทธศักราช 2475 ได้แก่ พืชพันธุ์ที่ใช้ในปีต่อไปตามสมควร พืชผลที่เก็บไว้สำหรับเลี้ยงตัวและครอบครัวตามฐานานุรูปสำหรับหนึ่งปี สัตว์และเครื่องมือประกอบอาชีพที่มีไว้พอก่อการดำเนินอาชีพต่อไป

ข้อ 33 ให้เจ้าพนักงานจัดทำบัญชีทรัพย์สินที่ยึดโดยแสดงรายละเอียด เช่น ชื่อ ประเภท จำนวน ขนาด น้ำหนัก สภาพ และราคาประเมินแห่งทรัพย์สิน เป็นต้น ตามลำดับหมายเลขไว้

ข้อ 34 การจดบัญชีทรัพย์สิน ถ้าเป็นทรัพย์สินหลายสิ่งราคาเล็กน้อย จะมัดรวมหรือ กองรวมกันแล้วจดเป็นเลขหมายเดียวกันก็ได้

ข้อ 35 เมื่อกระทำการยึดทรัพย์สินของผู้ต้องชดใช้เงินแล้ว ให้แจ้งรายการยึดและราคา ประเมินให้ผู้ต้องชดใช้เงินทราบ และถ้าทรัพย์สินที่ยึดมีผู้ถือกรรมสิทธิ์รวม ให้แจ้งการยึดให้ผู้ถือ กรรมสิทธิ์รวมทราบด้วย

หากไม่สามารถจะกระทำตามความในวรรคหนึ่งได้ ให้ปิดประกาศแจ้งการยึดไว้ ณ สถานที่ที่ยึด หรือประกาศแจ้งการยึดทางหนังสือพิมพ์รายวัน ไม่เกินเจ็ดวัน

ถ้าทรัพย์สินที่ยึดเป็นที่ดินและห้องชุด ให้เจ้าพนักงานแจ้งการยึดนั้นให้ เจ้าพนักงานที่ดินแห่งท้องที่ที่ดินตั้งอยู่ทราบเพื่อบันทึกการยึดไว้ในทะเบียน

เมื่อดำเนินการดังกล่าวแล้วเสร็จ ให้เจ้าพนักงานรายงานการยึดทรัพย์สินพร้อม บัญชีทรัพย์สินที่ยึดต่อผู้ว่าการ

ส่วนที่ 2

วิธีการประเมินราคาทรัพย์สิน

ข้อ 36 การประเมินราคาที่ดิน ให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ประกอบกัน คือ

(1) ราคาซื้อขายกันในตลาด โดยคำนึงถึงสภาพแห่งที่ดินนั้นว่าเป็นที่ดิน ประเภทใด เช่น ที่อยู่อาศัย ที่โรงงาน ที่ให้บริการหรือค้าขาย ที่สวน ที่นา ที่ไร่ เป็นต้น และที่ดินนั้นอยู่ ในทำเลอย่างไร เช่น อยู่ในทำเลค้าขาย ที่ชุมชนหนาแน่น อยู่ติดถนนหรือแม่น้ำลำคลองหรือไม่ รถยนต์ เข้าถึงหรือไม่ หากเป็นที่ให้เช่า มีผลประโยชน์หรือรายได้มากน้อยเพียงใด

(2) ราคาที่ดินบริเวณใกล้เคียง ซึ่งเจ้าพนักงานเคยขายทอดตลาดไปแล้ว

(3) ราคาซื้อขาย หรือจำนอง หรือขายฝากครั้งสุดท้ายของที่ดินที่ยึด และของที่ดิน ข้างเคียง

(4) ราคาประเมินทุนทรัพย์เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสิทธิและ นิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน

ข้อ 37 การประเมินราคาทรัพย์สินอื่นนอกจากที่ดิน ให้ประเมินตามราคาซื้อขายในตลาด ตามสภาพความเก่าใหม่ของทรัพย์สินนั้นๆ

ข้อ 38 การประเมินราคาทรัพย์สินอื่นที่ติดจำนองหรือจำนำ ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับ ข้อ 36 และข้อ 37 แต่ให้หมายเหตุไว้ด้วยว่าจำนองหรือจำนำเมื่อใด ต้นเงินเท่าใด เพื่อประกอบดุลพินิจในการขายทอดตลาด

ข้อ 39 หากผู้ว่าการเห็นว่าราคาทรัพย์สินที่เจ้าพนักงานประเมินไม่เหมาะสมหรือผู้มีส่วนได้เสียในการยึดทรัพย์สินร้องขอโดยมีเหตุผลอันสมควร ผู้ว่าการมีอำนาจแก้ไขราคาประเมินได้เอง หรือมีคำสั่งให้เจ้าพนักงานทำการประเมินราคาใหม่ หรืออาจขอให้หน่วยงานที่มีหน้าที่ในการประเมินราคาทรัพย์สิน หรือผู้เชี่ยวชาญในการประเมินราคาทรัพย์สินช่วยประเมินราคาให้

กรณีประเมินราคาตามคำร้องขอของผู้มีส่วนได้เสียในการยึดทรัพย์สิน ให้ผู้ร้องขอเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย เมื่อได้มีการแก้ไขราคาประเมินแล้ว ให้เจ้าพนักงานแจ้งราคาประเมินที่ได้แก้ไขใหม่ให้ผู้มีส่วนได้เสียทราบ

ข้อ 40 การประเมินราคาทรัพย์สินบางประเภท หากมีความจำเป็นต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ชำนาญพิเศษ หรือผู้มีความรู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและประเมินราคา ให้ผู้ว่าการสั่งให้ดำเนินการได้

ส่วนที่ 3

การคัดค้านการยึดทรัพย์สิน

ข้อ 41 ถ้าบุคคลใดจะยื่นคำร้องคัดค้านการยึดทรัพย์สินโดยกล่าวอ้างว่าผู้ต้องชดใช้เงิน ไม่ใช่เจ้าของทรัพย์สินที่เจ้าพนักงานได้ยึดไว้ก่อนเอาทรัพย์สินดังกล่าวออกขายทอดตลาด บุคคลนั้นอาจยื่นคำร้องขอต่อผู้ว่าการ เพื่อให้มีคำสั่งปล่อยทรัพย์สินนั้นไว้ในระหว่างรอลำวินิจัยชี้ขาดของผู้ว่าการ เว้นแต่

(1) หากมีพยานหลักฐานเบื้องต้นแสดงว่าคำร้องขอนั้น ไม่มีมูลและยื่นเข้ามาเพื่อประวิงเวลาให้แน่นหนา ผู้ว่าการมีอำนาจสั่งให้ผู้ร้องขอวางเงินต่อผู้ว่าการในเวลาที่กำหนดตามจำนวนเงินที่เห็นสมควร เพื่อประกันความเสียหายใดๆ ที่อาจได้รับเนื่องจากเหตุที่เน้นซ้ำในการขายทอดตลาด อันเกิดแต่การยื่นคำร้องขอนั้น ถ้าผู้ร้องขอไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเช่นนั้น ให้ผู้ว่าการยกคำร้องขอนั้นเสีย และมีคำสั่งให้ดำเนินการต่อไป

(2) ถ้าทรัพย์สินที่พิพาทนั้นเป็นสังหาริมทรัพย์และมีพยานหลักฐานเบื้องต้นแสดงว่าคำร้องขอนั้นไม่มีเหตุผลอันควรฟัง หรือถ้าปรากฏว่าทรัพย์สินที่ยึดนั้นเป็นสังหาริมทรัพย์ที่เก็บไว้นานไม่ได้ ผู้ว่าการมีอำนาจสั่งให้คณะกรรมการทำการขายทอดตลาดทรัพย์สินหรือจำหน่ายทรัพย์สินนั้นโดยไม่ชักช้า

ส่วนที่ 4 การเก็บรักษาทรัพย์สินที่ยึด

ข้อ 42 ทรัพย์สินที่ได้ยึดไว้แล้วให้นำมาเก็บรักษาไว้ที่สำนักงาน แต่ถ้าเป็น อสังหาริมทรัพย์ หรือสิ่งของอื่นซึ่งลำบากต่อการขนย้าย ให้มอบให้แก่บุคคลที่สมควรเป็นผู้ดูแลรักษาไว้

การมอบทรัพย์สินที่ได้ยึดไว้ให้แก่บุคคลอื่นดูแลรักษา ให้ปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

(1) ถ้าผู้ต้องชดใช้เงินยอมรับรักษาทรัพย์สินที่ยึด และเจ้าพนักงานเห็นสมควร จะมอบทรัพย์สินนั้นให้ผู้ต้องชดใช้เงินเป็นผู้ดูแลรักษาก็ได้

(2) ถ้าผู้ต้องชดใช้เงินไม่รับรักษาทรัพย์สินที่ยึด และเจ้าพนักงานเห็นสมควร จะมอบทรัพย์สินนั้นไว้ในความดูแลรักษาของบุคคลอื่น ซึ่งครอบครองทรัพย์สินนั้นอยู่ก็ได้

(3) ถ้าไม่สามารถปฏิบัติตาม (1) และ (2) ได้ ผู้ว่าการจะเข้าสถานที่เก็บรักษา ทรัพย์สินที่ยึดและจ้างคนดูแลรักษาทรัพย์สินนั้นไว้ก็ได้

ข้อ 43 ให้เจ้าพนักงานจดไว้ในรายการยึดทรัพย์สินโดยชัดเจนว่าได้จัดการเก็บรักษา ทรัพย์สินนั้นอย่างไร และต้องเสียค่าใช้จ่ายในการยึดทรัพย์สิน ถ้าเข้าสถานที่เก็บรักษาทรัพย์สิน ค่าจ้าง คนดูแลรักษาทรัพย์สินเท่าใด

ข้อ 44 ให้ผู้รับดูแลรักษาทรัพย์สินโดยมีค่าตอบแทนหรือไม่มีค่าตอบแทนก็ได้ หรือผู้ให้ เข้าสถานที่เก็บรักษาทรัพย์สินก็ดี หรือผู้รับจ้างดูแลรักษาทรัพย์สินก็ดี ทำหนังสือสัญญากับผู้ว่าการ

ข้อ 45 ในกรณีที่ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย ทำให้สูญหาย ทำให้ เสื่อมค่า หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สินที่ยึด ให้ผู้ว่าการร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนเพื่อ ดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดทุกเรื่อง

หมวด 3 การอายัดทรัพย์สิน

ส่วนที่ 1 วิธีการอายัดทรัพย์สิน

ข้อ 46 เมื่อเห็นสมควรใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยการอายัดทรัพย์สินตามมาตรา 57 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.2539 ในกรณีผู้ว่าการมีคำสั่งให้อายัดทรัพย์สินแล้ว ให้เจ้าพนักงานไปทำการอายัดทรัพย์สินโดยเร็ว

ข้อ 47 ภายใต้บังคับข้อ 46 ในกรณีที่ยังไม่มีคำสั่งให้อายัดทรัพย์สิน ให้สำนักงานตามข้อ 11 หรือเจ้าพนักงานตามข้อ 12 แล้วแต่กรณี รายงานสืบหาทรัพย์สินของผู้ต้องชดใช้เงิน และขออนุญาตอายัดทรัพย์สิน พร้อมทั้งเสนอร่างคำสั่งให้อายัดทรัพย์สินเพื่อให้ผู้ว่าการลงนาม

เมื่อผู้ว่าการอนุญาตและลงนามในคำสั่งให้อายัดทรัพย์สินแล้ว ให้ส่งเรื่องคืนไปให้สำนักงานหรือเจ้าพนักงานดังกล่าว แล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ 48 เจ้าพนักงานอาจอายัดสิ่งหาริมทรัพย์อันมีรูปร่างและอสังหาริมทรัพย์ รวมทั้งสิทธิทั้งปวงอันมีอยู่ในทรัพย์สินเหล่านั้น หรือเงินที่บุคคลภายนอกจะต้องส่งมอบหรือโอนหรือชำระให้แก่ผู้ต้องชดใช้เงิน ในการอายัดดังกล่าวให้เจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะยึดบรรดาเอกสารทั้งปวงที่ทำให้สิทธิหรือรับรองสิทธิให้แก่ผู้ต้องชดใช้เงินในอันที่จะได้รับการส่งมอบหรือรับการโอนทรัพย์สินหรือสิทธิ หรือได้รับการชำระเงินเช่นนั้น

ให้นำความในหมวด 2 การยึดทรัพย์สิน ส่วนที่ 1 วิธีการยึดทรัพย์สิน มาปฏิบัติกับวิธีการอายัดทรัพย์สินโดยอนุโลม

ข้อ 49 เจ้าพนักงานย่อมไม่อายัดทรัพย์สินที่พนักงานเจ้าหน้าที่อื่นได้ยึดหรืออายัดไว้ก่อนแล้ว หรือทรัพย์สินที่มีกฎหมายบัญญัติให้ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

เมื่ออายัดทรัพย์สินใดแล้ว ปรากฏในภายหลังว่าทรัพย์สินที่อายัดนั้นเป็นของบุคคลอื่น หรือไม่มีความจำเป็นต้องอายัดทรัพย์สินนั้นต่อไปแล้ว ให้เจ้าพนักงานรายงานให้ผู้ว่าการทราบเพื่อพิจารณาดำเนินการเพิกถอนการอายัดทรัพย์สินนั้นต่อไป

ข้อ 50 ห้ามอาชัทรพพ์สินของผู้ต้องชดใช้เงินดังต่อไปนี้

(1) เบี้ยเลี้ยงชีพซึ่งกฎหมายกำหนดไว้และเงินรายได้เป็นคราวๆ อันบุคคลภายนอกได้ยกให้เพื่อเลี้ยงชีพเป็นจำนวนรวมกันไม่เกินเดือนละหนึ่งหมื่นบาทหรือตามจำนวนที่ผู้ว่าการเห็นสมควร

(2) เงินเดือน ค่าจ้าง บำนาญ บำเหน็จ เบี้ยหวัด หรือรายได้อื่นในลักษณะเดียวกันของข้าราชการ เจ้าหน้าที่ หรือลูกจ้างในหน่วยราชการ และเงินสงเคราะห์ บำนาญ หรือบำเหน็จที่หน่วยราชการได้จ่ายให้แก่คู่สมรสหรือญาติที่ยังมีชีวิตของบุคคลเหล่านั้น

(3) เงินเดือน ค่าจ้าง บำนาญ ค่าชดใช้ เงินสงเคราะห์ หรือรายได้อื่นในลักษณะเดียวกันของพนักงาน ลูกจ้าง หรือคนงาน นอกจากที่กล่าวไว้ใน (2) ที่นายจ้างจ่ายให้แก่บุคคลเหล่านั้น หรือคู่สมรสหรือญาติที่ยังมีชีวิตของบุคคลเหล่านั้น เป็นจำนวนรวมกันไม่เกินเดือนละหนึ่งหมื่นบาทหรือตามจำนวนที่ผู้ว่าการเห็นสมควร

(4) เงินฌาปนกิจสงเคราะห์ที่ผู้ต้องชดใช้ได้รับอันเนื่องมาแต่ความตายของบุคคลอื่นเป็นจำนวนตามที่จำเป็นในการดำเนินการฌาปนกิจศพตามฐานะของผู้ตายที่ผู้ว่าการเห็นสมควร

ในการกำหนดจำนวนเงินตาม (1) และ (3) ให้ผู้ว่าการกำหนดให้ไม่น้อยกว่าอัตราเงินเดือนขั้นต่ำสุดของข้าราชการพลเรือนในขณะนั้นและไม่เกินอัตราเงินเดือนขั้นสูงสุดของข้าราชการพลเรือนในขณะนั้น ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงฐานะทางครอบครัวของผู้ต้องชดใช้เงิน และจำนวนบุพการี และผู้สืบสันดาน ซึ่งอยู่ในความอุปการะของผู้ต้องชดใช้เงินด้วย

ส่วนที่ 2

การคัดค้านการอาชัทรพพ์สิน

ข้อ 51 ถ้าบุคคลใดซึ่งอยู่ใต้บังคับของคำสั่งให้อาชัทรพพ์สินปฏิเสธหรือโต้แย้งหนี้ที่เรียก้องเอาแก่ตน ให้เจ้าพนักงานทำการไต่สวนตรวจสอบ หากปรากฏว่าหนี้ที่เรียก้องนั้นมีอยู่จริง ให้เจ้าพนักงานมีหนังสือเตือนให้บุคคลนั้นปฏิบัติตามคำสั่งให้อาชัทรพพ์สินภายในระยะเวลาที่กำหนดอีกครั้ง ถ้าบุคคลดังกล่าวไม่ปฏิบัติตามคำเตือน ให้เจ้าพนักงานรายงานให้ผู้ว่าการทราบเพื่อพิจารณาดำเนินการฟ้องคดีกับบุคคลดังกล่าวให้รับผิดชอบหนึ่งบุคคลนั้นเป็นผู้ต้องชดใช้เงินรวมทั้งค่าแห่งความเสียหายใดๆ ที่เกิดขึ้นเพราะการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งให้อาชัทรพพ์สินด้วย

ถ้าไม่มีการคัดค้านการอายัดทรัพย์สิน แต่บุคคลผู้ซึ่งอยู่ใต้บังคับของคำสั่งให้อายัดทรัพย์สินไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ให้เจ้าพนักงานดำเนินการเช่นเดียวกับที่กล่าวในวรรคหนึ่ง

ส่วนที่ 3

การจัดการทรัพย์สินที่อายัด

ข้อ 52 ทรัพย์สินที่อายัด ให้จัดการดังต่อไปนี้

(1) ถ้าเป็นพันธบัตรหรือหลักทรัพย์ที่เป็นประกันซึ่งผู้ต้องชดใช้เงินได้ออกให้แก่ผู้ถือหรือออกในนามของผู้ต้องชดใช้เงิน เจ้าพนักงานอาจร้องขอให้ผู้ว่าการให้มีคำสั่งอนุญาตให้จำหน่ายสิ่งเหล่านั้นตามรายการขายราคาในวันที่ขายก็ได้ หากสิ่งเหล่านั้นมีรายการขายราคากำหนดไว้ ณ สถานแลกเปลี่ยน หรือถูกยกค่าขอเสีย ก็ให้ขายพันธบัตรหรือหลักทรัพย์ที่เป็นประกันนั้นโดยวิธีการขายทอดตลาด

(2) ถ้าเป็นตราสารเปลี่ยนมือ เช่น ตัวเงิน เจ้าพนักงานอาจร้องขอให้ผู้ว่าการมีคำสั่งอนุญาตจำหน่ายตามราคาที่ปรากฏในตราสารหรือราคาต่ำกว่านั้นตามที่ผู้ว่าการเห็นสมควร ถ้าผู้ว่าการยกค่าขอเสียก็ให้ขายตราสารเปลี่ยนมือนั้นโดยวิธีการขายทอดตลาด

(3) ถ้าสิ่งของที่จะต้องส่งมอบตามสิทธิเรียกร้องที่ถูกอายัดนั้นได้ส่งมอบให้แก่เจ้าพนักงานแล้ว ก็ให้นำออกขายโดยวิธีการขายทอดตลาด

(4) ถ้าการจำหน่ายสิทธิเรียกร้องที่ถูกอายัดนั้นกระทำไม่ได้โดยยาก เนื่องจากชำระหนี้แล้วต้องอาศัยการชำระหนี้ตอบแทน หรืออาจต้องด้วยเหตุผลอื่นอันจะทำให้การชำระหนี้แน่นั้นช้ำออกไปอีกและอาจเกิดความเสียหายขึ้นได้ เมื่อบุคคลผู้มีส่วนได้เสียหรือเจ้าพนักงานร้องขอโดยมีเหตุผลอันสมควร ผู้ว่าการอาจมีคำสั่งให้จำหน่ายสิทธิเรียกร้องนั้นโดยวิธีการอื่นก็ได้

หมวด 4

การขายทอดตลาดทรัพย์สิน

ส่วนที่ 1

คณะกรรมการจัดการขายทอดตลาดทรัพย์สิน

ข้อ 53 ในการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้ผู้ว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการขายทอดตลาดขึ้นคณะหนึ่ง โดยแต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่สำนักงานตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ 4 หรือเทียบเท่า จำนวนไม่น้อยกว่าสามคน และให้กรรมการคนใดคนหนึ่งตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ 7 หรือเทียบเท่า เป็นประธานกรรมการ ในกรณีจำเป็นจะแต่งตั้งบุคคลอื่นที่เห็นสมควรเข้าร่วมเป็นกรรมการด้วยก็ได้

ส่วนที่ 2

วิธีการขายทอดตลาดทรัพย์สิน

ข้อ 54 ให้ผู้ออกคำสั่ง รายงานและขออนุญาตขายทรัพย์สินที่ได้ยึดหรืออายัดไว้โดยวิธีการขายทอดตลาด พร้อมทั้งเสนอร่างคำสั่งให้ขายทอดตลาดทรัพย์สิน โดยแนบเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น สำเนาคำสั่งแต่งตั้งเจ้าพนักงานไปทำการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน สำเนาคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน สำเนาประกาศยึดทรัพย์สิน บัญชีทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัด และเอกสารอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการขายทอดตลาดทรัพย์สิน เป็นต้น รวมทั้งความเห็นว่าการขายทอดตลาดทรัพย์สินไว้ในรายงานเสนอให้ผู้ว่าการอนุญาตและลงนามในคำสั่งให้ขายทอดตลาดทรัพย์สิน ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินเสร็จสิ้น

ข้อ 55 เมื่อผู้ว่าการลงนามในคำสั่งให้ขายทอดตลาดทรัพย์สินแล้ว ให้เจ้าพนักงานจัดทำประกาศเรื่อง ขายทอดตลาดทรัพย์สิน โดยแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่จะขาย เช่น ชื่อ เจ้าของทรัพย์สิน วันเวลา และสถานที่ที่จะขาย ชื่อ ประเภท ลักษณะ จำนวน ขนาด น้ำหนัก และภาระติดพันเกี่ยวกับทรัพย์สินนั้นๆ เป็นต้น ถ้าเป็นที่ดิน ให้แจ้งเนื้อที่อาณาเขตกว้างยาว ชื่อเจ้าของที่ดินข้างเคียงสถานที่ตั้งพร้อมทั้งแผนที่โดยสังเขป เสนอประธานกรรมการเพื่อลงนาม

ข้อ 56 เมื่อประธานกรรมการลงนามในประกาศ เรื่อง ขายทอดตลาดทรัพย์สิน แล้วให้เจ้าพนักงานจัดส่งสำเนาประกาศนั้น ให้แก่ผู้ต้องชดใช้เงินและผู้มีส่วนได้เสีย ทั้งปิดประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สถานที่ที่จะขายทอดตลาด สถานที่ที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ ที่ชุมนุมชน และสถานที่ราชการ ที่เห็นสมควร ก่อนกำหนดวันขายทอดตลาดไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

ถ้าประธานกรรมการเห็นสมควร จะลงประกาศโฆษณาการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้นในหนังสือพิมพ์รายวัน หรือทางวิทยุกระจายเสียง หรือทางโทรทัศน์ หรือทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ก่อนกำหนดวันขายทอดตลาดไม่น้อยกว่าเจ็ดวันก็ได้

ข้อ 57 การกำหนดวันขายทอดตลาดในประเทศ เรื่อง ขายทอดตลาดทรัพย์สินให้กำหนดระยะเวลาดังต่อไปนี้

(1) ที่ดิน ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง หรือ อสังหาริมทรัพย์อื่นกำหนดวันขายไม่น้อยกว่าสามสิบวัน แต่ไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตกลงในประกาศ เรื่องขายทอดตลาดทรัพย์สิน

(2) โรงเรือน สิ่งปลูกสร้างต่างๆ หรือสังหาริมทรัพย์อื่น กำหนดวันขายไม่น้อยกว่ายี่สิบวัน แต่ไม่เกินสามสิบวัน นับแต่วันที่ตกลงในประกาศ เรื่อง ขายทอดตลาดทรัพย์สิน

(3) ในกรณีจำเป็นเร่งด่วน คณะกรรมการอาจขายทอดตลาดทรัพย์สินได้เมื่อพ้นระยะเวลาอย่างน้อยห้าวัน นับแต่วันที่ยึดหรืออายัดทรัพย์สินเสร็จสิ้น

ในกรณีของสดหรือของเสี้ง่ายให้นำออกขายทอดตลาดได้ทันทีหรือดำเนินการโดยวิธีการอื่นตามที่เห็นสมควร

(4) เมื่อประกาศขายทอดตลาดทรัพย์สินไปแล้ว กรณีมีความจำเป็น คณะกรรมการอาจเลื่อนหรืองดการขายทอดตลาดนั้นก็ได้

ข้อ 58 การขายทอดตลาดทรัพย์สินให้คณะกรรมการปฏิบัติดังต่อไปนี้

(1) การขายทอดตลาดทรัพย์สินที่ติดจำนองให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้รับจำนองทราบถึงวันเวลา และสถานที่ที่จะทำการขายทอดตลาด พร้อมทั้งให้สอบถามผู้รับจำนองถึงรายละเอียดของภาระจำนอง เช่น ต้นเงิน ดอกเบี้ยที่ค้างชำระ ตลอดจนวิธีการขายทอดตลาดว่าประสงค์จะให้ขายโดยติดจำนองหรือปลอดจำนอง ถ้าผู้รับจำนองไม่มีหนังสือตอบรับแจ้งให้ทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งดังกล่าว ก็ให้ขายทรัพย์สินนั้นโดยติดจำนอง ในกรณีที่ได้รับแจ้งจากผู้รับจำนองว่าประสงค์ให้ขายทรัพย์สินนั้นโดยปลอดจำนอง คณะกรรมการอาจขายทรัพย์สินนั้นโดยติดจำนองก็ได้ ถ้าได้รับอนุญาตจากผู้ว่าการ

การขายทรัพย์สินโดยติดจำนองให้แสดงรายชื่อผู้รับจำนอง พร้อมทั้งต้นเงินและดอกเบี้ยที่ค้างชำระจนถึงวันขาย และข้อความว่าผู้ใดซื้อทรัพย์สินนั้นต้องรับภาระจำนองติดไปด้วยไว้ในประกาศเรื่องขายทอดตลาดทรัพย์สินโดยชัดเจน

การขายทรัพย์สินโดยปลอดจำนอง การกำหนดราคาขายให้พิจารณาถึงต้นทุน และดอกเบี้ยที่ค้างชำระจนถึงวันขาย รวมทั้งค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่ายในการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน ค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดทรัพย์สิน และเงินที่ผู้ต้องชดใช้เงินต้องชำระ ถ้าคาดหมายว่าเงินที่ได้จากการขายทอดตลาด ไม่อาจปลดเปลื้องหนี้ได้หรือหากขายทอดตลาดแล้วเจ้าหนี้จำนองจะได้รับเงินจากการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้นไปทั้งหมด ก็ให้แจ้งการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้นๆ และรายงานให้ผู้ว่าการทราบ เพื่อพิจารณาสั่งการเป็นรายๆ ไป

การขอรับชำระหนี้ของผู้รับจำนอง ให้ถือเอาหนังสือตอบรับของผู้รับจำนอง ตามวรรคหนึ่งเป็นคำขอรับชำระหนี้จำนอง ก่อนจ่ายเงินชำระหนี้จำนองพร้อมดอกเบี้ย ต้องตรวจสอบให้แน่ชัดเสียก่อนว่าหนี้จำนองและดอกเบี้ยเป็นหนี้บริบูรณ์สิทธิที่จะได้รับชำระหนี้ก่อน เจ้าหนี้สามัญหรือไม่ และผู้รับจำนองได้ปลดหนี้จำนองให้แล้ว พร้อมทั้งให้ออใบรับยึดถือไว้เป็นหลักฐานในการชำระหนี้จำนองพร้อมดอกเบี้ยด้วย จึงจะจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจำนองได้

(2) การขายทอดตลาดหุ้นรภย กำปั่นเหล็ก ตู้ หีบ หรือที่เก็บของอื่นๆ ให้คณะกรรมการจัดการเปิดเสียก่อน จึงจะขายได้

(3) การขายทอดตลาดทรัพย์สินประเภท ซึ่งผู้ยึดถือหรือครอบครองจะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานตามกฎหมายเสียก่อน เช่น อาวุธปืน เป็นต้น ให้ผู้ซื้อวางมัดจำไว้ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 25 ของราคาซื้อ และให้ผู้ซื้อจัดการนำใบอนุญาตมาแสดงภายในสามสิบวัน พร้อมทั้งชำระเงินที่ค้างให้ครบถ้วน ถ้าพ้นกำหนดแล้ว ผู้ซื้อไม่สามารถนำใบอนุญาตมาแสดงได้ ก็ให้รับเงินมัดจำนั้น และให้ขายทอดตลาดใหม่ได้

(4) การขายทอดตลาดทรัพย์สินที่จะต้องมิใบอนุญาตกำกับ เช่น สุราจำนวน ตั้งแต่ 10 ลิตรขึ้นไป ให้คณะกรรมการขอความร่วมมือไปยังเจ้าพนักงานสรรพสามิตจัดการออกใบอนุญาตขนสุราให้แก่ผู้ซื้อด้วย

(5) การขายทอดตลาดทรัพย์สินหลายสิ่ง ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(ก) ให้แยกขายทีละสิ่งต่อเนื่องกัน แต่คณะกรรมการมีอำนาจจัดสังหาริมทรัพย์ ซึ่งมีราคาเล็กน้อยรวมขายเป็นกองๆ ได้จัดสังหาริมทรัพย์หรืออสังหาริมทรัพย์ สองสิ่งหรือกว่านั้นขึ้นไป รวมขายไปด้วยกันได้ ถ้าเป็นที่คาดหมายว่าเงินรายได้จากการขายจะเพิ่มขึ้น เพราะเหตุนั้น

(ข) ในการขายอสังหาริมทรัพย์รายใหญ่และทรัพย์สินนั้นอาจแบ่งแยกออกเป็นส่วนๆ ได้ คณะกรรมการมีอำนาจขายทรัพย์สินนั้นเป็นส่วนๆ ได้ ถ้าเป็นที่คาดหมายว่าเงินรายได้จากการขายจะเพิ่มขึ้นเพราะเหตุนั้น

(ค) การขายทรัพย์สินหลายสิ่งด้วยกัน คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดลำดับที่จะขายทรัพย์สินนั้นได้

(ง) บุคคลผู้มีส่วนได้เสียในทรัพย์สินที่จะขายทอดตลาด อาจร้องขอให้คณะกรรมการรวมหรือแยกหรือให้ขายทรัพย์สินนั้นตามลำดับที่กำหนดไว้หรือจะร้องคัดค้านการขายของคณะกรรมการตาม (ก) ถึง (ค) ก็ได้ ในกรณีที่คณะกรรมการไม่ยอมปฏิบัติตามคำร้องขอหรือคัดค้านเช่นนั้น ผู้มีส่วนได้เสียจะยื่นคำขอต่อผู้ว่าการโดยทำเป็นคำร้อง ภายในเจ็ดวันนับแต่วันปฏิเสธ เพื่อขอให้มีการวินิจฉัยชี้ขาดในเรื่องนั้นก็ได้

ข้อ 59 วิธีการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้คณะกรรมการดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ก่อนเริ่มขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้ปิดธงหรือเครื่องหมายการขายทอดตลาด และอ่านประกาศ เรื่อง ขายทอดตลาดทรัพย์สิน ณ สถานที่ที่ขายโดยเปิดเผย

(2) คณะกรรมการจะใช้ผู้หนึ่งผู้ใดเข้าสู่วราคารในการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่ตนเป็นผู้จัดการขายไม่ได้

(3) เมื่อคณะกรรมการเห็นว่าทรัพย์สินที่ทำการขายทอดตลาดมีมูลค่าสูงมาก หรือมีผู้ใดจะสู่วราคารโดยไม่สุจริตหรือไม่สามารถจะชำระราคาได้ ให้คณะกรรมการจัดให้มีการวางหลักประกันที่เชื่อถือได้ตามที่เห็นสมควร

(4) การขายทอดตลาดหลักทรัพย์สิน ให้ผู้ทอดตลาดแสดงความตกลงขายด้วยวิธีเคาะไม้ หรือแสดงกริยาอย่างใดอย่างหนึ่งตามจารีตประเพณีในการขายทอดตลาด ถ้ายังไม่ได้แสดงเช่นนั้นผู้สู่วราคารจะถอนคำสู่วราคารก็ได้

(5) ให้ผู้ทอดตลาดร้องขานจำนวนเงินที่มีผู้สู่วราคารั้งที่หนึ่งและกล่าวคำว่า “หนึ่ง” 3-4 หน ถ้าไม่มีผู้สู่วราคารสูงขึ้น ให้เปลี่ยนร้องขานจำนวนเงินนั้นเป็นครั้งที่สองและกล่าวคำว่า “สอง” อีก 3-4 หน เมื่อไม่มีผู้สู่วราคารสูงกว่านั้นและผู้มีส่วนได้เสียในการขายทอดตลาดไม่คัดค้านราคา และคณะกรรมการเห็นว่าได้ราคาพอสมควรแล้ว ก็ให้ผู้ทอดตลาดกล่าวคำว่า “สาม” พร้อมกับเคาะไม้หรือแสดงกริยาอย่างใดอย่างหนึ่งตามจารีตประเพณีในการขายทอดตลาด แต่ถ้าก่อนเคาะไม้หรือแสดงกริยาดังกล่าว มีผู้สู่วราคารสูงขึ้นไปอีกก็ให้ร้องขานราคานั้นตั้งต้นใหม่ตามลำดับ

กรณีผู้มีส่วนได้เสียในการขายทอดตลาดคนใดคนหนึ่งคัดค้านราคา ให้คณะกรรมการเลื่อนการขายออกไปนัดหนึ่ง และในนัดต่อไป หากราคาที่ผู้เสนอไม่ต่ำกว่าราคาที่เสนอไว้ในครั้งก่อน และคณะกรรมการเห็นว่าเป็นราคาที่สมควรขาย ก็ให้ดำเนินการขายทอดตลาดและเคาะไม้ขายให้แก่ผู้เสนอราคาสูงสุดดังกล่าว

(6) ถ้าผู้สุ้ราคาถอนคำสุ้ราคาของตนเสียก่อนที่ผู้ทอดตลาดจะเคาะไม้หรือแสดงกริยาอย่างใดอย่างหนึ่งตามจารีตประเพณีในการขายทอดตลาด ให้ผู้ทอดตลาดตั้งต้นร้องขานราคาใหม่

(7) ในการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้คณะกรรมการบันทึกเหตุการณ์ในการขายทอดตลาดไว้ทุกครั้ง โดยให้มีข้อความอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(ก) จำนวนบุคคลซึ่งมาฟังการขายและสุ้ราคา

(ข) ในการสุ้ราคาทรัพย์สินประเภทสังหาริมทรัพย์ ให้บันทึกชนิดของทรัพย์สิน ชื่อและราคาของผู้ให้ราคาสูงสุด รวมทั้งชื่อและราคาของผู้ให้ราคาตามลำดับรองลงมาด้วย

กรณีการสุ้ราคาทรัพย์สินประเภทสังหาริมทรัพย์ให้บันทึกชนิดของทรัพย์สิน ชื่อและราคาของผู้ให้ราคาสูงสุดเท่านั้น

(ค) คณะกรรมการขายได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

(ง) คณะกรรมการและผู้ทอดตลาดต้องลงนามและวันเดือนปีกำกับไว้ด้วย

ข้อ 60 เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(1) เมื่อผู้ทอดตลาดตกลงขายโดยวิธีเคาะไม้หรือแสดงกริยาอย่างใดอย่างหนึ่งตามจารีตประเพณีในการขายทอดตลาดแล้ว ผู้ซื้อจะต้องชำระเงินทันที เว้นแต่ทรัพย์สินมีราคาตั้งแต่ 10,000 บาทขึ้นไป คณะกรรมการอาจผ่อนผันให้ผู้ซื้อวางมัดจำไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของราคาซื้อ และให้ทำสัญญาใช้เงินที่ค้างชำระภายในเวลาไม่เกิดสิบห้าวัน นับแต่วันที่ซื้อนั้นก็ไ้

(2) ถ้าผู้ซื้อวางมัดจำไว้แล้วไม่ชำระเงินส่วนที่เหลือภายในกำหนดตามสัญญา ให้รับเงินมัดจำที่ผู้ซื้อวางไว้ และถือว่าเงินมัดจำนั้นเป็นเงินส่วนหนึ่งจากการขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ต้องชดใช้เงิน ย่อมนำไปชำระค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่ายในการยึดอายัด หรือขายทอดตลาดทรัพย์สินและเงินที่ผู้ต้องชดใช้เงินต้องชำระ โดยให้คณะกรรมการเอาทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดใหม่ได้

(3) กรณีผู้ซื้อทรัพย์สินจากการขายทอดตลาดเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ร่วมหรือเป็นผู้มีส่วนได้เสียหรือเป็นเจ้าของนิติกรรมเหนือทรัพย์สินที่ขายทอดตลาด การชำระราคานั้นจะขอหักส่วนได้ของตนออกจากราคาซื้อก็ได้

ข้อ 61 เมื่อการขายทอดตลาดบริบูรณ์โดยผู้ทอดตลาดตกลงขายโดยวิธีเคาะไม้หรือแสดงกริยาอย่างใดอย่างหนึ่งตามจารีตประเพณีในการขายทอดตลาดแล้ว ถ้าผู้ซื้อไม่ชำระเงินหรือไม่วางเงินมัดจำตามสัญญา ให้คณะกรรมการเอาทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดซ้ำอีกและแจ้งให้ผู้ซื้อเดิมทราบกำหนดวันเวลาขายด้วย เมื่อขายได้เงินเท่าใดโดยหักค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายแล้ว ยังไม่คุ้มราคาที่ขายทอดตลาดได้ในครั้งก่อน ให้เรียกร้องให้ผู้ซื้อเดิมชำระเงินส่วนที่ยังขาดนั้น

ข้อ 62 ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าราคาซื้อที่มีผู้สู้ราคาสูงที่สุดนั้นยังไม่เพียงพออาถอนทรัพย์สินนั้นจากการขายทอดตลาดได้ แล้วดำเนินการประกาศขายใหม่โดยไม่ต้องขออนุญาตผู้ว่าการในการขายทอดตลาดอีก

ข้อ 63 ให้ประธานกรรมการเป็นผู้กำหนดสถานที่ดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์สิน

ข้อ 64 เมื่อคณะกรรมการดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์สินแล้ว ให้คณะกรรมการรายงานผลการขายทอดตลาดนั้นให้ผู้ว่าการทราบทุกครั้ง ภายในเจ็ดวันทำการ นับแต่วันที่มีการขายทอดตลาด

ในกรณีที่ขายทอดตลาดทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไม่ได้ ก็ให้รายงานผู้ว่าการทราบเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

ส่วนที่ 3

การคัดค้านการขายทอดตลาดทรัพย์สิน

ข้อ 65 ถ้าคณะกรรมการได้ดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์สินโดยไม่ถูกต้องตามระเบียบ เช่น มิได้ส่งประกาศขายทอดตลาดทรัพย์สินให้แก่ผู้ต้องชดใช้เงินหรือผู้มีส่วนได้เสีย เป็นต้น ผู้ต้องชดใช้เงินหรือผู้มีส่วนได้เสียซึ่งต้องเสียหายจากการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น อาจยื่นคำร้องต่อผู้ว่าการขอให้เพิกถอนการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้นได้ แต่ต้องไม่ช้ากว่าสิบห้าวัน นับแต่ทราบการขายทอดตลาดทรัพย์สินโดยไม่ถูกต้องนั้น

ส่วนที่ 4

การโอนและการส่งมอบทรัพย์สิน

ข้อ 66 เมื่อผู้ซื้อชำระเงินครบถ้วนตามสัญญาแล้ว ให้โอนและส่งมอบทรัพย์สินดังต่อไปนี้

(1) ทรัพย์สินประเภทสังหาริมทรัพย์ ให้คณะกรรมการส่งมอบทรัพย์สินนั้นให้ผู้ซื้อไปได้

(2) ทรัพย์สินประเภทอสังหาริมทรัพย์ หรือสังหาริมทรัพย์ที่ต้องจดทะเบียนตามกฎหมาย เช่น เรือกำปั่น เรือมีระวางตั้งแต่หกตันขึ้นไป เรือกลไฟ เรือยนต์มีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป แพ สัตว์ พาหนะ หรือสังหาริมทรัพย์ประเภทที่ต้องแก้ไขเป็นชื่อผู้เป็นเจ้าของ เช่น อาวุธปืน รถยนต์ เป็นต้น ให้คณะกรรมการแจ้งแก่พนักงานเจ้าหน้าที่นั้นๆ จัดการโอนหรือแก้ไขเป็นชื่อผู้เป็นเจ้าของให้ต่อไป

หมวด 5

การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง

ข้อ 67 การอุทธรณ์คำสั่งหรือประกาศให้ยึดทรัพย์สิน คำสั่งให้อายัดทรัพย์สิน คำสั่งหรือประกาศให้ขายทอดตลาดทรัพย์สิน หรือคำสั่งทางปกครองอื่น ให้ปฏิบัติตามส่วนที่ 5 การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

หมวด 6

การถอนการบังคับทางปกครอง

ข้อ 68 ให้เจ้าพนักงานถอนการบังคับทางปกครองในกรณีดังต่อไปนี้

(1) เมื่อผู้ต้องชดใช้เงินได้วางเงินต่อเจ้าพนักงานเป็นจำนวนพอชำระหนี้ที่ต้องชำระค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายในการยึดอายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สิน รวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่นๆ

(2) ผู้ว่ากรมมีคำสั่งให้ถอนการบังคับทางปกครอง

ข้อ 69 ภายใต้บังคับข้อ 68 เมื่อได้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้ต้องชดใช้เงินแล้ว ถ้าได้ถอนการบังคับทางปกครองทั้งหมดหรือแต่บางส่วนให้เจ้าพนักงานดำเนินการถอนการยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นทั้งหมดหรือแต่บางส่วน แล้วแต่กรณี และคืนทรัพย์สินนั้นให้แก่ผู้ถูกยึดหรือถูกอายัดไป เว้นแต่ผู้ว่าการจะสั่งเป็นอย่างอื่น และให้แจ้งการถอนการยึดหรืออายัดแก่ผู้ต้องชดใช้เงินและผู้ถูกอายัดทรัพย์สินนั้นให้ทราบด้วย แล้วรายงานให้ผู้ว่าการทราบ

ข้อ 70 ให้เจ้าพนักงานเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเจ้าพนักงานในอัตราเดียวกับที่กำหนดไว้ในตาราง 5 ค่าธรรมเนียมเจ้าพนักงานบังคับคดี ท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และเมื่อผู้ต้องชดใช้เงินชำระครบถ้วนแล้ว จึงถอนการยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้น

หมวด 7

การรับและจ่ายเงิน

ข้อ 71 การรับเงิน การนำส่งเงิน การเก็บรักษาเงิน และการเบิกจ่ายเงินจากการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้ปฏิบัติตามระเบียบการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเกี่ยวกับด้านการเงิน

ข้อ 72 เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้หักเป็นเงินที่ผู้ต้องชดใช้เงินต้องชำระค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายในการยึด อายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สิน รวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่นๆ กรณีที่มีเงินเหลือจากการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้คณะกรรมการมอบเงินที่เหลือนั้นให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับ

ประกาศ ณ วันที่

ภาคผนวก ข.

ข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับ ความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2545

เนื่องจากการได้มีการตราพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ออกใช้บังคับและคณะรัฐมนตรี ได้มีมติเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2539 ให้หัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ดูแลจัดให้รัฐวิสาหกิจดังกล่าวมีระเบียบหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ สำหรับหน่วยงาน หากหน่วยงานใดยังไม่มีระเบียบวิธีปฏิบัติ ให้หน่วยงานนั้นปฏิบัติตามระเบียบ สำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 โดยอนุโลม

ข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2545 ฉบับนี้ เป็นข้อบังคับที่ยกร่างขึ้นใหม่ทั้งฉบับ โดยเนื้อหาสาระส่วนใหญ่ยึดหลักปฏิบัติตามแนวทางของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ซึ่งในทางปฏิบัติต้องใช้ควบคู่กับพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ด้วย

ฉะนั้น เพื่อให้ทุกหน่วยงานได้มีข้อบังคับ จึงได้จัดทำข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2545 ไว้ สำหรับศึกษาและยึดถือเป็นระเบียบปฏิบัติขึ้น ดังนี้

**ข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิด
ของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2545**

โดยที่ได้มีการตราพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ขึ้น และ คณะรัฐมนตรีได้มีมติในคราวประชุมเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2539 ให้รัฐวิสาหกิจมีระเบียบเกี่ยวกับ ความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่สำหรับหน่วยงาน ให้สอดคล้องกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 อาศัยอำนาจตาม ความในมาตรา 23 (4) แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. 2503 และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาควางข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติ เกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2545”

ข้อ 2 ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ทั้งนี้การดำเนินการใดๆ ตามข้อบังคับนี้ไม่มีผลลบล้างหรือกระทบต่อการดำเนินการ ทางวินัย หรือการดำเนินคดีอาญาของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคแต่อย่างใด

ข้อ 3 ให้ยกเลิกข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคว่าด้วยความรับผิดทางแพ่ง พ.ศ. 2522 รวมถึง บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หลักเกณฑ์ และวิธีปฏิบัติใดๆ ในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้และให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ 4 บรรดากรณีและหรือการดำเนินการใดๆ อันเกิดขึ้นก่อนวันที่ใช้ข้อบังคับนี้ ซึ่งยังมิได้ เป็นที่ยุติให้เป็นไปหรือดำเนินการตามที่ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติ เกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2539 ได้กำหนดไว้ต่อไปตามหลักแห่งความยุติธรรม

ข้อ 5 บรรดากรณีและหรือการดำเนินการใดๆ ซึ่งมีได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ให้เป็นไป หรือดำเนินการตามกฎหมายและหรือกฎอันเกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ได้กำหนดไว้ตามเจตนารมณ์แห่งกฎหมายหรือกฎดังกล่าวและตามหลักแห่งความยุติธรรม

ข้อ 6 ในข้อบังคับนี้

“กฟภ.” หมายความว่า การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

“คณะกรรมการ กฟภ.” หมายความว่า คณะกรรมการ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

“ประธานกรรมการ กฟภ.” หมายความว่า ประธานกรรมการ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

“กรรมการ กฟภ.” หมายความว่า กรรมการในคณะกรรมการ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

“เจ้าหน้าที่ กฟภ.” หมายความว่า บุคคลหรือคณะบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งหรือถูกสั่งจาก กฟภ. ให้ปฏิบัติให้ กฟภ. ได้แก่ คณะกรรมการ กฟภ. ประธานกรรมการ กฟภ. กรรมการ กฟภ. ผู้ว่าการ พนักงานและลูกจ้าง เป็นต้น แต่ไม่รวมถึงผู้รับจ้างตามสัญญาจ้างทำของหรือตัวแทนตามสัญญาจ้างตัวแทน และหรือลูกจ้างของผู้รับจ้าง หรือตัวแทนดังกล่าว

“เจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐอื่น” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่น ไม่ว่าจะเป็นการได้รับแต่งตั้งในฐานะเป็นกรรมการ หรือฐานะอื่นใด บรรดาซึ่งได้รับการแต่งตั้ง หรือถูกสั่งให้ปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานอื่นของรัฐที่มีใช้ กฟภ.

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่

“บุคคลภายนอก” หมายความว่า บุคคล หรือนิติบุคคลที่มีใช้กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการ ที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติ หรือพระราชกฤษฎีกา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ ซึ่งได้รับความเสียหายจากการกระทำ หรือละเว้นการกระทำใดๆ ของ เจ้าหน้าที่ กฟภ.

“คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง” หมายความว่า คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบ

“ผู้แต่งตั้ง” หมายความว่า ผู้ที่ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงขึ้นตามข้อบังคับนี้

“ความเสียหาย” หมายความว่า ความเสียหายที่เกิดจากการละเมิดอันเนื่องมาจากการกระทำ หรือละเว้นการกระทำใดๆ อันมิชอบด้วยกฎหมาย หรือ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หลักเกณฑ์ และวิธีปฏิบัติของ กฟภ.

ข้อ 7 ให้ผู้ว่าการมีอำนาจออกระเบียบ คำสั่ง หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

หมวด 1

การดำเนินการกรณีเจ้าหน้าที่ก่อความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐ

ส่วนที่ 1

การดำเนินการกรณีเจ้าหน้าที่ กฟภ. ก่อความเสียหายแก่ กฟภ. และหรือหน่วยงานของรัฐอื่น

ข้อ 8 เมื่อเจ้าหน้าที่ กฟภ. ก่อความเสียหายแก่ กฟภ. และหรือหน่วยงานของรัฐอื่น ไม่ว่าจะร่วมกันก่อความเสียหายกับบุคคลอื่นใดด้วยหรือไม่ ให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นหรือเจ้าหน้าที่ กฟภ. ที่เกี่ยวข้องกับ ความเสียหายดังกล่าวแจ้งต่อผู้บังคับบัญชาของตนโดยไม่ชักช้า และให้มีการรายงานตามลำดับชั้น จนถึงผู้ว่าการ หรือผู้ที่ผู้ว่าการมอบหมาย

หากผู้ก่อความเสียหายตามวรรคแรก เป็นผู้ว่าการ ให้ผู้ว่าการหรือเจ้าหน้าที่ กฟภ. ที่เกี่ยวข้องกับ ความเสียหายดังกล่าว แจ้งต่อประธานกรรมการ กฟภ. โดยไม่ชักช้า

หากผู้ก่อความเสียหายตามวรรคแรก เป็นประธานกรรมการ กฟภ. และหรือ กรรมการ กฟภ. และหรือคณะกรรมการ กฟภ. ให้ผู้ก่อความเสียหายหรือเจ้าหน้าที่ กฟภ. ที่เกี่ยวข้องกับ ความเสียหายดังกล่าว แจ้งต่อผู้ว่าการเพื่อรายงานความเสียหายต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยไม่ชักช้า

หากประธานกรรมการ กฟภ. กรรมการ กฟภ. คณะกรรมการ กฟภ. ผู้ว่าการ ร่วมกัน ก่อความเสียหายตามวรรคแรก ให้ผู้ก่อความเสียหายหรือเจ้าหน้าที่ กฟภ. ที่เกี่ยวข้องกับ ความเสียหาย ดังกล่าว รายงานความเสียหายต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยไม่ชักช้า

ข้อ 9 เมื่อเกิดความเสียหายแก่ กฟภ. และผู้ว่าการ หรือผู้ที่ผู้ว่าการมอบหมาย หรือประธาน กรรมการ กฟภ. หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้รับรายงาน และมีเหตุอันควรเชื่อว่าความเสียหาย เกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ กฟภ. ให้บุคคลดังกล่าวแล้วแต่กรณี แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ขึ้นคณะหนึ่ง มีจำนวนไม่น้อยกว่า 3 คน เพื่อพิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับผู้ต้องรับผิดชอบ และจำนวน ค่าสินไหมทดแทนที่ผู้นั้นต้องชดใช้โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ กฟภ. กำหนด

ในการประชุมคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมด ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทน ทั้งนี้มติที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการที่ไม่เห็นด้วยกับมติที่ประชุม อาจทำความเห็นแย้งมติที่ประชุมรวมไว้ในความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้

ให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตรวจสอบข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องรับฟังพยานบุคคล หรือพยานผู้เชี่ยวชาญ และตรวจสอบเอกสารวัตถุหรือสถานที่ ทั้งนี้ ต้องให้โอกาสแก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ชี้แจงข้อเท็จจริง และได้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนอย่างเพียงพอและเป็นธรรม

คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามวรรคแรก ต้องสอบข้อเท็จจริงให้แล้วเสร็จภายใน 30 วัน นับถัดจากวันที่ประธานกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง

ในกรณีที่ไม้อาจสอบข้อเท็จจริงให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลาตามวรรคสี่ได้ ให้ประธานกรรมการสอบข้อเท็จจริงขยายเวลาได้อีกไม่เกิน 2 ครั้ง แต่แต่ละครั้งเป็นเวลาไม่เกิน 15 วัน และต้องแสดงเหตุที่ต้องขยายเวลาไว้ในสำนวนการสอบข้อเท็จจริง แล้วรายงานให้ผู้แต่งตั้งทราบทุกครั้ง ด้วย ให้ขออนุมัติขยายเวลาต่อผู้แต่งตั้งแล้วแต่กรณีและต้องระงับอย่าให้ขาดอายุความ

ข้อ 10 เมื่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงพิจารณาเสร็จแล้ว ให้เสนอรายงานพร้อมความเห็นไปยังผู้แต่งตั้งตามข้อ 9 ถ้าผู้แต่งตั้งขอให้ทบทวนหรือสอบสวนเพิ่มเติม ให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงรับดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่ผู้แต่งตั้งกำหนด

ความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงต้องมีข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่แจ้งชัด และต้องมีพยานหลักฐานที่สนับสนุนประกอบ

ความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงไม่ผูกมัดผู้แต่งตั้งหรือรัฐที่จะมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ข้อ 11 แต่เมื่อเกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐอื่น หรือ กฟภ. และหน่วยงานของรัฐอื่น ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ของ กฟภ. ที่ได้รับรายงานตามข้อ 8 หรือได้รับแจ้งความเสียหายจากหน่วยงานของรัฐอื่นร่วมกับผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ตามที่ทุกฝ่ายได้ตกลงกันโดยกำหนดเวลาแล้วเสร็จของการพิจารณาของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงด้วย

ข้อ 12 เมื่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามข้อ 11 พิจารณาเสร็จแล้ว ให้เสนอรายงานพร้อมความเห็นไปยังผู้แต่งตั้งตามข้อ 11 ทั้งนี้ให้อยู่ภายใต้บังคับข้อ 10 โดยอนุโลมด้วย

ข้อ 13 เมื่อผู้แต่งตั้งตามข้อ 9 หรือข้อ 11 ได้รับรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามข้อ 10 หรือข้อ 12 แล้ว ให้มีอำนาจวินิจฉัยสั่งการ หรือ มีอำนาจวินิจฉัยสั่งการ

ร่วมกันว่า มีผู้รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือไม่ และเป็นจำนวนเท่าใด แต่ยังมีต้องแจ้งการสั่งการให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้แต่งตั้งร่วมจะมีความเห็นตรงกันหรือไม่ แล้วส่งสำนวนให้กระทรวงการคลังเพื่อตรวจสอบภายใน 7 วัน นับถัดจากวันวินิจฉัยสั่งการ เว้นแต่เป็นเรื่องที่กระทรวงการคลังประกาศกำหนดว่า ไม่ต้องรายงานให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่ กฟผ. กำหนด

ข้อ 14 ในระหว่างการศึกษาของกระทรวงการคลัง กรณีเจ้าหน้าที่ กฟผ. ก่อความเสียหายแก่ กฟผ. ให้ผู้แต่งตั้งตามข้อ 9 สั่งการเตรียมเรื่องให้พร้อมสำหรับการออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ กฟผ. ชำระค่าสินไหมทดแทน หรือฟ้องคดีเพื่อมิให้ขาดอายุความ 2 ปี นับถัดจากวันที่ผู้แต่งตั้งวินิจฉัยสั่งการ ถ้ากระทรวงการคลังไม่แจ้งผลการตรวจสอบภายใน 1 ปี นับถัดจากวันที่กระทรวงการคลังได้รับสำนวนให้ผู้แต่งตั้งมีคำสั่งตามที่เห็นว่าถูกต้อง และแจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

ข้อ 15 ในกรณีตามข้อ 14 เมื่อกระทรวงการคลังพิจารณาเสร็จแล้ว และแจ้งผลการตรวจสอบแก่ผู้แต่งตั้งตามข้อ 9 หากผู้แต่งตั้งเห็นชอบด้วยกับความเห็นของกระทรวงการคลังให้ดำเนินการแจ้งผลการพิจารณาให้เจ้าหน้าที่ กฟผ. ผู้กระทำละเมิดทราบ หรือออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ กฟผ. ดังกล่าวชำระค่าสินไหมทดแทนหรือฟ้องคดีต่อศาลอย่าให้ขาดอายุความ 1 ปี นับถัดจากวันที่ผู้แต่งตั้งดังกล่าวแจ้งคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ กฟผ. ผู้ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนทราบ และในการแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้อยู่ในบังคับของข้อ 18 ด้วย

ในกรณีตามวรรคแรก หากผู้แต่งตั้งตามข้อ 9 ไม่เห็นด้วยกับความเห็นของกระทรวงการคลังให้นำเรื่องเสนอต่อคณะกรรมการ กฟผ. หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แล้วแต่กรณีเพื่อวินิจฉัยสั่งการให้ กฟผ. ปฏิบัติตามที่เห็นว่าถูกต้อง

ข้อ 16. ในระหว่างการศึกษาของกระทรวงการคลัง กรณีเจ้าหน้าที่ กฟผ. ก่อความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐอื่น ให้ผู้แต่งตั้งของ กฟผ. สั่งการให้ กฟผ. ประสานงานหรือร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐอื่นที่เสียหาย ในการเตรียมการเพื่อแจ้งคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือฟ้องคดีภายในอายุความของหน่วยงานดังกล่าว

เมื่อกระทรวงการคลังพิจารณาเสร็จแล้วและแจ้งผลการตรวจสอบให้ผู้แต่งตั้งร่วมตามข้อ 11. ทราบ หากผู้แต่งตั้งดังกล่าวเห็นชอบด้วยกับความเห็นของกระทรวงการคลัง ให้ดำเนินการแจ้งผลการพิจารณาให้เจ้าหน้าที่ กฟผ. ผู้กระทำละเมิดทราบ หรือออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ กฟผ. ดังกล่าวชำระค่าสินไหมทดแทน หรือฟ้องคดีต่อศาลภายในกำหนดอายุความ ทั้งนี้ ในการแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้อยู่ในข้อบังคับของข้อ 18 ด้วย

ในกรณีตามวรรคสอง หากผู้แต่งตั้งร่วมมีความเห็นไม่ตรงกับกระทรวงการคลัง และหรือผู้แต่งตั้งร่วมด้วยตนเอง ไม่ว่ากรณีใดๆ จนไม่สามารถหาข้อยุติได้ ให้นำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อวินิจฉัยชี้ขาดโดยเร็วต่อไป

ข้อ 17 ในระหว่างการพิจารณาของกระทรวงการคลัง และการดำเนินการหลังจากที่ กระทรวงการคลังแจ้งหรือมิได้แจ้งผลการตรวจสอบให้ผู้แต่งตั้งร่วมตามข้อ 11 ทราบ กรณีเจ้าหน้าที่ กฟภ. ก่อความเสียหายแก่ กฟภ. และหน่วยงานของรัฐอื่น ให้ผู้แต่งตั้งของ กฟภ. ปฏิบัติตามข้อ 14 ข้อ 15 และข้อ 16 ในส่วนที่เกี่ยวข้องแล้วแต่กรณีโดยอนุโลม

ข้อ 18 การแจ้งคำสั่งของผู้แต่งตั้งตามข้อ 14 ข้อ 15 ข้อ 16 และข้อ 17 หรือการแจ้ง คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะรัฐมนตรี ตามข้อ 16 หรือข้อ 17 ซึ่งให้เจ้าหน้าที่ กฟภ. ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ กฟภ. และหรือหน่วยงานของรัฐอื่น ให้แจ้งด้วยว่าเจ้าหน้าที่ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ภายใน 90 วัน นับถัดจากวันที่รับทราบคำสั่ง หรือคำวินิจฉัยชี้ขาดดังกล่าว

ข้อ 19 การดำเนินการเกี่ยวกับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ กฟภ. ให้อยู่ภายใต้บังคับข้อกำหนดดังต่อไปนี้

19.1 ในกรณีความเสียหายเกิดแก่เงินให้ชดใช้เป็นเงินแต่เพียงอย่างเดียวตามหลักเกณฑ์ที่ กฟภ.กำหนด

19.2 ในกรณีความเสียหายมิได้เกิดแก่เงินจะชดใช้ดังต่อไปนี้ก็ได้

(1) ชดใช้เป็นเงินตามมูลค่าของความเสียหายที่ได้รับหรือมูลค่าของทรัพย์สินที่เสียหายในเวลาที่เกิดความเสียหาย หรือมูลค่าของทรัพย์สินที่สูญหายในเวลาที่เกิดการสูญหาย และหรือ

(2) ชดใช้เป็นทรัพย์สินอย่างเดียวกัน โดยมีสภาพ ปริมาณ และลักษณะเดียวกับทรัพย์สินที่สูญหายและหรือเสียหาย และใช้งานแทนได้เช่นเดียวกับทรัพย์สินที่สูญหายและหรือเสียหาย โดยทำเป็นสัญญายินยอมชดใช้ค่าสินไหมทดแทนด้วยทรัพย์สินดังกล่าวและหรือ

(3) ช่อมแซมและหรือบูรณะทรัพย์สินที่ชำรุดเสียหายให้กลับคืนสภาพดี โดยทำเป็นสัญญายินยอมดำเนินการดังกล่าว ซึ่งมีระยะเวลาการซ่อมแซมและหรือบูรณะทรัพย์สินดังกล่าวไม่เกิน 6 เดือน

ทั้งนี้ การชดใช้เป็นทรัพย์สินและหรือการซ่อมแซมและหรือบูรณะทรัพย์สินที่แตกต่างไปจาก (2) และหรือ (3) ต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังก่อน

19.3 ให้มีการตรวจรับทรัพย์สินตามข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยการซื้อหรือจ้างในกรณีที่มีการชดใช้ค่าเสียหายเป็นทรัพย์สิน และหรือการซ่อมแซม และหรือบูรณะทรัพย์สินตามข้อ 19.2 ด้วย

19.4 จัดให้มีผู้ค้ำประกัน และในกรณีที่เห็นสมควรจะให้อ้างหลักประกันด้วยก็ได้ ในการทำสัญญาตามข้อ 19.2 ด้วย

19.5 ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ กฟภ. ผู้ก่อความเสียหายขอผ่อนชำระค่าสินไหมทดแทน ไม่ว่าจะเกิดขึ้นในขั้นตอนใดให้ กฟภ. กำหนดจำนวนเงินที่ขอผ่อนชำระนั้นตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงรายได้ค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพตามฐานานุรูปของผู้ก่อความเสียหายความรับผิดชอบที่ผู้ก่อความเสียหายมีอยู่ตามกฎหมายหรือศีลธรรมอันดี และพฤติการณ์แห่งกรณีประกอบด้วย

19.6 หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการค้ำประกันการวางหลักประกันตามข้อ 19.4 การผ่อนชำระค่าสินไหมทดแทนตามข้อ 19.5 ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ กฟภ. กำหนด

19.7 การประนีประนอมยอมความระหว่าง กฟภ. กับเจ้าหน้าที่ กฟภ. ผู้ต้องชำระค่าสินไหมทดแทน ไม่ว่าจะเกิดขึ้นในขั้นตอนใดของการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ กฟภ. ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่ กฟภ. กำหนด

ข้อ 20 ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ กฟภ. ผู้ก่อความเสียหายตาม หรือสาบสูญ ให้รับดำเนินการตามส่วนนี้โดยอนุโลม เพื่อให้ได้ข้อยุติโดยเร็วและระมัดระวังอย่างให้ขาดอายุความมรดก

ส่วนที่ 2

การดำเนินการกรณีเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐอื่นก่อความเสียหายแก่ กฟภ.

ข้อ 21 เมื่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐอื่นก่อความเสียหายแก่ กฟภ. ไม่ว่าจะมิหน่วยงานของรัฐอื่น หรือบุคคลภายนอกได้รับความเสียหายด้วยหรือไม่ ให้เจ้าหน้าที่ กฟภ. ที่เกี่ยวข้องกับความเสียหายดังกล่าว แจ้งต่อผู้บังคับบัญชาของตนโดยไม่ชักช้า และให้มีการรายงานตามลำดับชั้นจนถึงผู้ว่าการหรือผู้ที่ผู้ว่าการมอบหมาย

เมื่อได้รับรายงานตามวรรคแรกแล้ว ให้ผู้ว่าการหรือผู้ที่ผู้ว่าการมอบหมาย แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามข้อ 11 โดยอนุโลม

ข้อ 22 ให้นำความตามข้อ 12 และข้อ 13 มาใช้บังคับกับการเสนอรายงาน พร้อมความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงต่อผู้แต่งตั้งร่วม และการวินิจฉัยสั่งการของผู้แต่งตั้งร่วมโดยอนุโลม

ข้อ 23 ในระหว่างการพิจารณาของกระทรวงการคลัง ไม่ว่าผู้ว่าการวินิจฉัยสั่งการให้เจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐอื่นผู้กระทำละเมิดต่อ กฟภ. ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือไม่ ให้ผู้ว่าการสั่งให้เตรียมเรื่องให้พร้อมสำหรับการออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ดังกล่าวชำระค่าสินไหมทดแทน หรือดำเนินการฟ้องคดี เพื่อมิให้ขาดอายุความ 2 ปี นับถัดจากวันที่ผู้ว่าการวินิจฉัยสั่งการ ถ้ากระทรวงการคลังไม่แจ้งผลการตรวจสอบภายใน 1 ปี นับถัดจากวันที่กระทรวงการคลังได้รับสำนวนจากผู้ว่าการ ให้ผู้การมีคำสั่งตามที่เห็นสมควรและแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ

ในระหว่างการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี หากผู้ว่าการวินิจฉัยสั่งการให้เจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐอื่นผู้กระทำละเมิดต่อ กฟภ. ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้ผู้ว่าการสั่งการให้เตรียมเรื่องให้พร้อม สำหรับการออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ดังกล่าวชำระค่าสินไหมทดแทน หรือดำเนินการฟ้องคดี เพื่อมิให้ขาดอายุความ 2 ปี นับถัดจากวันที่ผู้ว่าการวินิจฉัยสั่งการ จนกว่าคณะรัฐมนตรีจะวินิจฉัยชี้ขาดว่า เจ้าหน้าที่ดังกล่าวไม่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ กฟภ. แล้ว

ในกรณีที่กระทรวงการคลังพิจารณาเสร็จแล้ว และแจ้งผลการพิจารณาแก่ผู้แต่งตั้งร่วมให้ดำเนินการตามข้อ 16 วรรคสอง หรือวรรคสาม โดยอนุโลมแล้วแต่กรณี

ข้อ 24 การแจ้งคำสั่งแก่เจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐอื่น ผู้กระทำละเมิดต่อ กฟภ. ให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ กฟภ. ตลอดจนการดำเนินการเกี่ยวกับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ กฟภ. ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐอื่นดังกล่าว และการดำเนินการในกรณีที่เจ้าหน้าที่ดังกล่าวตาย หรือสาบสูญ ในระหว่างการดำเนินการในส่วนนี้ไม่เสร็จสิ้นสมบูรณ์ ให้ดำเนินการตามข้อ 17 ถึงข้อ 20 โดยอนุโลมแล้วแต่กรณี

หมวด 2

การดำเนินการกรณีเจ้าหน้าที่ กฟภ. ก่อความเสียหายแก่บุคคลภายนอก

ส่วนที่ 1

การดำเนินการกรณีบุคคลภายนอกยื่นคำขอต่อ กฟภ. เพื่อให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหาย

ข้อ 25 เมื่อบุคคลภายนอกยื่นคำขอต่อ กฟภ. เพื่อให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหาย ซึ่งเจ้าหน้าที่ กฟภ. ได้ก่อขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ให้มีการดำเนินการดังต่อไปนี้

25.1 ให้เจ้าหน้าที่ กฟภ. หรือหน่วยงาน กฟภ. ที่ได้รับคำขอดังกล่าวออกไปรับคำขอตามแบบที่ กฟภ.กำหนด และส่งมอบให้บุคคลภายนอกยึดถือไว้เป็นหลักฐาน

ในกรณีบุคคลภายนอกยื่นคำขอตามวรรคแรกผิดหน่วยงาน และหน่วยงานนั้นได้จัดส่งคำขอดังกล่าวให้แก่ กฟภ. โดยแจ้งให้บุคคลภายนอกทราบแล้วให้ถือว่า กฟภ.ได้รับคำขอนับแต่วันที่ได้รับคำขอที่ส่งมานั้นและให้ทำการออกไปรับคำขอตามวรรคแรกต่อไป

เมื่อได้รับคำขอดังกล่าวแล้วให้รายงานพร้อมทั้งจัดส่งคำขอดังกล่าวต่อผู้ว่าการ หรือผู้ที่ผู้ว่าการมอบหมาย เพื่อพิจารณาสั่งการต่อไปโดยไม่ชักช้า

25.2 เมื่อได้รับรายงานพร้อมทั้งคำขอตามข้อ 25.1 วรรคท้ายแล้ว ให้ผู้ว่าการ หรือผู้ที่ผู้ว่าการมอบหมายดำเนินการดังต่อไปนี้

25.2.1 รายงานต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ กฟภ. เป็นประธานกรรมการ กฟภ. หรือคณะกรรมการ กฟภ. หรือกรรมการ กฟภ.

25.2.2 รายงานต่อประธานกรรมการ กฟภ. เพื่อให้รายงานต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงในกรณีที่เจ้าหน้าที่ กฟภ. เป็นผู้ว่าการ

25.2.3 มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงในกรณีที่เจ้าหน้าที่ กฟภ. มิใช่กรณีตามข้อ 25.2.1 และข้อ 25.2.2

เมื่อ กฟภ. ได้รับคำขอตามวรรคแรกแล้ว ต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จไม่เกิน 180 วัน นับถัดจากวันที่ได้รับคำขอ หากไม่อาจพิจารณาได้ทันในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้รายงานปัญหาและอุปสรรคต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยทราบ และขออนุมัติขยายระยะเวลาออกไปอีกได้ไม่เกิน 180 วัน ในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามวรรคแรก ให้กำหนดเวลาแล้วเสร็จภายใต้บังคับของข้อ 9 และให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเสนอรายงานพร้อมความเห็นไปยังผู้แต่งตั้งตามข้อ 25.2 วรรคแรก ภายใต้บังคับของข้อ 10 โดยอนุโลม

ข้อ 26 เมื่อผู้แต่งตั้งตามข้อ 25.2 ได้รับผลการพิจารณาของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงที่เสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว ให้วินิจฉัยสั่งการตามที่ได้เห็นว่าถูกต้อง แล้วแจ้งคำวินิจฉัยสั่งการดังกล่าวให้บุคคลภายนอกทราบโดยเร็ว

ในการแจ้งคำวินิจฉัยสั่งการแก่บุคคลภายนอกตามวรรคแรก ต้องแจ้งด้วยว่าหากบุคคลภายนอกยังไม่พอใจในคำวินิจฉัยสั่งการดังกล่าว บุคคลภายนอกมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ภายใน 90 วัน นับถัดจากวันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยสั่งการนั้น

ข้อ 27 ในกรณีที่บุคคลภายนอกฟ้อง กฟภ. ต่อศาลปกครอง ตามความในข้อ 26 วรรคท้าย หรือต่อศาลยุติธรรม หลังจากผู้แต่งตั้งได้แจ้งคำวินิจฉัยสั่งการแก่บุคคลภายนอกแล้ว ให้ กฟภ. ระวังการดำเนินการตามคำวินิจฉัยสั่งการของผู้แต่งตั้งไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด ซึ่งหากผลของคดีเป็นเช่นใด ให้ผู้แต่งตั้งวินิจฉัยสั่งการให้สอดคล้องกับผลของคดีต่อไป ทั้งนี้ให้ กฟภ. เตรียมการต่อสู้คดี หรือ ประนีประนอมยอมความกับบุคคลภายนอกตามหลักเกณฑ์ที่ กฟภ. กำหนดต่อไป และในกรณีที่ กฟภ. เห็นว่าเจ้าหน้าที่ กฟภ. ผู้กระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอกต้องรับผิดชอบ หรือต้องร่วมรับผิดชอบ ก็ขอให้ศาลที่พิจารณาคดีนั้นอยู่เรียกให้บุคคลดังกล่าวเข้ามาเป็นคู่ความในคดีด้วย

ส่วนที่ 2

การดำเนินการกรณีบุคคลภายนอกยื่นฟ้อง กฟภ. ต่อศาลปกครอง หรือศาลยุติธรรม โดยมีได้ดำเนินการตามส่วนที่ 1 หรือการดำเนินการตามส่วนที่ 1 ยังไม่เสร็จสิ้น

ข้อ 28 เมื่อบุคคลภายนอกยื่นฟ้อง กฟภ. ต่อศาลปกครอง หรือศาลยุติธรรม โดยมีได้มีการยื่นคำขอให้ กฟภ. ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายตามส่วนที่ 1 ก่อน หรือ โดยการดำเนินการตามส่วนที่ 1 ยังไม่เสร็จสิ้นให้มีการดำเนินการดังต่อไปนี้

28.1 ให้ กฟภ. เตรียมการต่อสู้คดี หรือประนีประนอมยอมความกับบุคคลภายนอกตามหลักเกณฑ์ที่ กฟภ. กำหนด

28.2 ขอให้ศาลที่พิจารณาคดีนั้นอยู่เรียกเจ้าหน้าที่ กฟภ. ผู้กระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอกเข้ามาเป็นคู่ความในคดีนั้น หาก กฟภ. เห็นว่าบุคคลดังกล่าวต้องรับผิดชอบ หรือต้องร่วมรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกด้วย

ส่วนที่ 3

การดำเนินการกรณี กฟภ.ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่บุคคลภายนอกแล้ว

ข้อ 29 ในกรณีที่ กฟภ. ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่บุคคลภายนอก ไม่ว่าในการดำเนินการตามส่วนที่ 1 หรือส่วนที่ 2 แล้วให้ดำเนินการตามข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 10 ข้อ 13 ข้อ 14 ข้อ 15 ข้อ 18 ข้อ 19 และข้อ 20 โดยอนุโลม นับแต่วันถัดจากวันที่ กฟภ. ได้ชำระค่าสินไหมทดแทนแก่บุคคลภายนอกเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 14 มิถุนายน 2545

(นายเสริมศักดิ์ พงษ์พานิช)

ประธานกรรมการ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

เมื่อการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคมีการสอบสวนตามข้อบังคับฯ ดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว จะนำเข้าสู่ที่ประชุมคณะกรรมการระดับสูง เพื่อพิจารณาการลงโทษผู้กระทำผิด เมื่อคณะกรรมการระดับสูงพิจารณาแล้ว ทางกองสอบสวนและพัฒนาระเบียบก็จะออกคำสั่งให้พนักงานที่กระทำความผิดชดใช้เงินให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค แต่ไม่มีการติดตามผลว่าได้รับชดใช้หรือไม่อย่างไร จนล่วงเลยไป

ถ้ามีการใช้มาตรการบังคับทางปกครองได้ก็จะสามารถทำให้ กฟภ. ใช้มาตรการบังคับทางปกครองได้ เป็นการบังคับให้พนักงานชดใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพราะบางเรื่องวงเงินไม่มาก เหมาะสมในการใช้มาตรการบังคับทางปกครองเข้าดำเนินการเป็นอย่างยิ่ง แต่การใช้มาตรการบังคับทางปกครองนั้น จะเกิดปัญหาต่างๆ ตามมาในบางกรณีดังที่จะกล่าวต่อไป